

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหาชนกตรี

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๘/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๗/๒๕๖๕

วันที่ ๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	นายจิราภิตร์ แสงลี	ผู้ร้อง
		ผู้ถูกร้อง	

เรื่อง นายจิราภิตร์ แสงลี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอุปนัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายจิราภิตร์ แสงลี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นพหุประสงค์ ผลัดที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ตำแหน่งพลลูกมือ สังกัดมณฑลทหารบกที่ ๑๙ รับราชการทหารเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ครบกำหนดจาก กองประจำการในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถูกลงทะเบียนเม็ดสิทธิหรือเสรีภาพและได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายจากพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๘๗ มาตรา ๘ ที่บัญญัติบังคับให้ เพศชายมาทำหน้าที่ตามกระบวนการในการเป็นพหุประสงค์ ผ่านการตรวจเลือกและบังคับให้ รับราชการทหารตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เมื่อผ่านการตรวจเลือกเข้าไปเป็นพหุประสงค์แล้ว ต้องฝึกร่างกายตามระเบียบแบบแผน หากไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการอาจถูกลงโทษด้วยวิธีการต่าง ๆ เกิดความทรมานแก่ร่างกาย การรับราชการทหารต้องถูกจำกัดให้อยู่เฉพาะค่ายทหารอันเข้าลักษณะ เป็นการกักขัง เป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หลังจากเข้ารับการฝึกเป็นพหุประสงค์แล้ว เมื่อไม่มีภาระส่วนตัวหรือสุรับต้องไปทำงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ทหารเข้าลักษณะถูกบังคับ

ให้ทำงานเป็นการเกณฑ์แรงงาน นอกจากราชบัญชีจุบันไม่มีความจำเป็นต้องเกณฑ์พลเรือนเป็นทหาร เพราะยังไม่มีภัยที่กระทบต่อกำลังคนของชาติ และทหารมีจำนวนเพียงพอแล้ว การเป็นทหารครัวเปลี่ยนเป็นระบบสมัครใจ บทบัญญัติดังกล่าวขดหรือແย়งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ อีกทั้งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๗ บัญญัติให้ขยายไทยเท่านั้นเมื่อน้ำที่รับราชการทหารขัดต่อกำลังคนภาคทางเพศ และมาตรา ๙ บัญญัติให้นำคุณวุฒิพิเศษที่กำหนดในกฎหมายที่ระบุอย่างวุฒิการศึกษามากำหนดระยะเวลาการรับราชการทหาร เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งการศึกษาอบรม ขดหรือແย়งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าว อยู่ระหว่างการตรวจสอบหาข้อเท็จจริง เมื่อได้รับข้อเท็จจริงครบถ้วนแล้วจะนำมาประกอบการพิจารณาต่อไป แต่เนื่องจากครบกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้อง ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ผู้ร้องจึงนำเรื่องมาร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๙ ขดหรือແย়งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐

๒. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๗ และมาตรา ๙ ขดหรือແย়়গত่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกลงทะเบียนให้เป็นพลที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือແย়়গত่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกลงทะเบียนให้เป็นพลโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจ

หลักเลี่ยงได้ยังเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่หรือยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลส่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก การกระทำการของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณี อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนด กระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาในวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...” และมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ได้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้น เห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้อง ต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาในคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบ ภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากพระราชบัญญัติรัฐการทหาร พ.ศ. ๒๕๙๗ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้อง ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาที่กฎหมาย

- ๔ -

กำหนด อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องถูกกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ อันเป็นผลมาจากการบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเท่านั้น ประกอบกับการยื่นคำร้องขอให้ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติให้สิทธิไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๓๑ (๑)กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ประกอบมาตรา ๔๗ (๒)ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๙/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มีนากนิชช์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนกรณินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาณ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานันท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฎ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ